

Fart, men ogsaa for større Listerfartøier og ogsaa for andre Skibe i delvis Havari-tilfælde o. s. v. Det er jo dog en soleklar Sag, at dette maa undtages. Men hvad er saa Udførsel? Og hvorvidt strækker Pro-viantering sig? Berøer det paa Politimesterens Skjøn over, hvad der er fornødent for den Rejse? Skal Politimesterens Skjøn eller Kaptainens Skjøn over, hvad han skal have ombord, hvilket Kvantum Fødevarer han for mulige Tilfælde's Skyld paa Sei-ladsen maa have, være det Afgjørende? Eller skal Politimesteren skjønde om, hvad Skipperen skal bruge til nærmeste Havn for at kunne siges at have provianteret, eller skal Skipperen selv skjønde om, hvor længe det i uheldigste Tilfælde kan vare, inden han kommer i Havn? Skal det være for-budt Kaptainen at indtage større Pro-viantering end til nærmeste Havn, naar han mener at kunne gjøre en god Forretning derved, eller at forsyne sig med de Vare, han ønsker, for at kunne afhænde dem mod andre Varer paa de Steder, hvor han kom-mer? Hvortil skulle alle disse Politiforbud til Forhindring af den frie Handel og Ban-del? Vil man lade Kaptainen bestemme sin Proviantering efter eget Skjøn, uden at Politimesteren skal blande sig deri, saa lad det blive indtalt i Loven. — Saa er der Tale om Udførsel isvrigt. Hvad skulde der være i Veien for, at en Kaptain kunde tage nogle Fousstager Smør, der ere oplagte paa Fær-øerne, ombord? Men der maa jo efter Lovforslaget heller ikke finde Transitering Sted. Derjom der f. Ex. om Efteraaret var oplagt en Del Smør til et Skib, der skulde til Island med en Ladning Varer, og som havde Leilighed til at komme til Thorshavn, hvad skulde der saa burde være i Veien for, at det Skib anløb Thorshavn for at tage det Smør ombord, som det havde ladet ligge nogle Maaneder der om Efteraaret? Det vilde dog være den mest mærkværdige Bestemmelse af Verden. Eller skulde det Spørgsmaal ogsaa være undtaget? Saa beder jeg om, at det bliver sat ind i Loven. Saa komme vi med alle disse un-derlige Historier tilbage til selve Spørgs-maalet: Hvorfor skal Fabrikation og Udførsel af Margarine forbydes? Dernæst ere heller ikke de Grunde mig klare, hvorfor der skal gjælde særegne Afgifter f. Ex. i Farve-paragrafen paa Færøerne fremfor her, hvor- for Kjøbmændene ikke der ligesaa godt som her kunne sælge Varerne med en bestemt Farve. Man siger, at man vil hellere sælge udenlandst Margarine; men naar de, der sælge til Færøerne, og dette ikke maa komme ud deraf igjen, sælge Varer til Fær-

øerne, er det naturligt, at de fabrikere dem med den Farve, de efter Lovgivningen paa det paaagældende Sted skal have. Nu taler jeg ikke saaledes for at advare imod at give større Frihed paa Færøerne med Hensyn til Farven, det kunde aldrig falde mig ind. Gele denne Bestemmelse om, at Folk ikke maa give den Mad, de nyde, den hedst mulige Smag og Udseende for deres egne Penge, er jeg paa ingen Maade for, saa det er ikke for at negte Færingerne en anden Farve, men det er mig underligt, at man dog er kommen i Tanke om, at der ikke kan forbydes færøiske Fiskere og Arbeidere en anden Farve i Margarine, hvorimod den nok kan forbydes Fiskere fra det øvrige Land. Der er flere saadanne Mærkeligheder i dette Lovforslag, som jeg haaber ville blive under-søgte. Jeg skal indrømme, at Forholdene kunne være noget forskellige her og der, saa at de kunne give Anledning til noget forskellige Bestemmelser, men det behøver derfor ikke at være saadanne Bestemmelser, der sætte et Princip for Lovgivningen i den ene Del af Landet paa den anden Ende i den anden Del af det. Jeg lagde Mærke til en ofte gjentagen Ytring af den høit-ærede Justitsminister. Den høitærede Mi-nister sagde, at Færøerne fandt nu, at Be-stemmelserne i §§ 2 og 3 om Forbud mod Fabrikation og Forbud mod Udførsel kunde godt passe deroppe; Ingen satte Pris paa at forhindre disse Forbud. Det var Tanken: Færøerne selv ønske disse Bestemmelser. Først den Bemærkning: Kunde det dog ikke være muligt, at selve Lagthinget havde ind-ført disse Bestemmelser i 1. og 2. i deres 9 Punkter for at faae de andre Bestemmelser, de satte mere Pris paa, til at glide ned, saa dem ind som en Indrømmelse til Re-gjeringen for at faae de andre Spørgsmaal, som vare af større Vigtighed, modtagne? Dette er jeg nu tilbøielig til at tro; det er ikke, fordi Lagthinget i og for sig holder af disse to Forbud, at det har indført dem der, men det giver dem som en Slags Betaling for de Indrømmelser, det ønsker. Derjom det forholder sig saaledes, saa kan det ikke siges, at Færøerne ikke sætte nogen Pris paa at bevare større Frihed end den, §§ 2 og 3 give dem. Dernæst skal jeg bemærke, at Lagthinget er ikke Færøerne. Det have vi ved mangfoldige Leiligheder faaet lagt tydeligt og klart for Dagen, at Lag-thinget er ikke Færøerne. Ligesaa lidt — eller endnu mindre — som man kan sige her, at Amtsraadene ere Amtene, ligesaa lidt kan man paa Færøerne sige, at Lag-thinget er Færøerne. Nu er jeg vel tilbøie- lig til at tro, at paa det økonomiske Om-